

## les claus del dia

## arapla!

## 56 caps dissecats



Els agents rurals han comissat 86 trofeus de caça major en un taller de taxidèrma de Porqueres (Pla de l'Estany) perquè de moment no s'ha pogut acreditar la seva procedència. Cap dels animals que s'havien dissecat estava anotat al registre, un tràmit obligatori per evitar que animals caçats sense permís o

en zones no autoritzades puguin acabar penjats com a trofeus en una paret. Els rurals se n'han endut 30 ullals de senglar, 32 caps de cabirol, sis d'isard, onze de mufló, tres de daina, un de cérvol, dos de cabres hispàniques i un d'arruï (un animal semblant a la cabra). El cap dels agents rurals, Ignasi de Dalmases, diu que esbrinaran si van ser caçats de manera il·legal, tot i que, de moment, ho atribueixen a un cas de desídia. "La sensació que hi ha és que s'ha actuat d'una manera que no toca", explica el cap dels rurals a Girona.

Podeu enviar les vostres fotografies i textos al correu [comarquesgironines@ara.cat](mailto:comarquesgironines@ara.cat)

## laproposta

## Propostes per a la Casa Pastors

ELSCINC PROJECTES finalistes del concurs per a l'adequació de la Casa Pastors –com a seu del nou Museu d'Art Modern i Contemporani de Girona– es poden veure a la sala d'exposicions de la seu de la demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, en una mostra que s'inaugura avui a les 19.30 h



i que es podrà veure fins al 8 d'abril. Al concurs s'hi van presentar 21 equips i el jurat va seleccionar cinc projectes que van passar a la segona fase. El projecte guanyador va ser el del despatx d'arquitectura Jordi Bosch Genover, amb la proposta *Força vella*, de la qual el jurat va valorar especialment "la versatilitat, la bona resolució de les comunicacions horitzontals i vertical, i la tasca que es faria en favor de l'edifici, que faria guanyar protagonisme al pati de l'equipament".

## ELRACÓDIBUIXAT



## Girona i els seus ponts

Girona no és la meua ciutat, però n'estic enamorada i quan hi vaig no em canso de dibuixar-la. Avui li toca al pont de Lorenzana. És un pont de vianants que creua l'Onyar i que ens ofereix aquesta vista des d'un banc situat al carrer de la Font del Rei. La màgia de Girona no pot desvincular-se dels seus rius ni de les construccions que uneixen les seves ribes.

Dibuix i text: Àngels Prat Valverde (*Urban Sketches Girona*)

## vistaltwitter

**Laura Aubert (@laubert)**  
Periodista

"A Girona, la plaça Constitució s'ha convertit avui [dilluns] en plaça 1 d'Octubre de 2017. Un homenatge a la democràcia i a la dignitat dels que van defensar les urnes"

**Lluc Salellas i Vilar (@llsalellasvilar)**  
Regidor Ajuntament de Girona

"A Girona ha aparegut una manifest d'ex alts càrrecs del PSC, UDC i ICV per defensar que la plaça Constitució mantingui el nom oblidant que el nom de la plaça es refereix al text del 78 que avui empara repressió i empresonaments. I oblidant l'1-O, esclar"

**Sònia Pau (@Soniapau)**  
Periodista

"Elsa Artadi no ha de donar explicacions a ningú de si ha volgut tenir fills o no. Les dones de la CUP es poden vestir com els doni la gana. El periodisme ha de fer autocrítica. I molta. I la societat també. #lliures"

**Ignasi Sabater Poch (@ignasisabater)**  
Alcalde de Verges

"Entro en un bar. Un individu del poble que portava una copa de més alça la veu i diu: «*Que den pol culo al alcalde. Ojalá acabe en prisión, separatista de mierda*». Parlen de la presó com aquell que va a comprar el pa. Fàstic"

**Anna Codina (@ultrasonica)**  
Estratega digital

"La veritat, que etiquetin com vulguin, però que no ens tractin d'idiotes. Que no em vinguin que és un tema de «llegibilitat», que tots sabem que és catalanofòbia [en referència a l'eliminació del català de l'etiquetatge de la cadena de supermercats Consum]"

**Aleix Renyé (@aleixrenye)**  
Periodista

"Veient en Boadella fent d'esperpèntic president de Tabàrnia no puc evitar recordar que tenia més gràcia i talent, com a còmic, quan va refugiar-se a Catalunya Nord i afirmava que era independentista per poder menjar de la solidaritat dels altres refugiats. Vualà"

**Marta Rodríguez Font (@MartaRodriguezF)**  
Periodista

"Molt convincent..."



@MARTARODRIGUEZ

**Xavi Noriguis (@Xavinoriguis)**  
Tuitaire

"Quan et comencen a agradar verdures que sempre havies odiat és moment d'anar a fer el testament"

## CELOBERT



TONI SALA

ESCRIPTOR

## Plaça de l'1 d'Octubre

Segueixo les baralles entre els dos partits grans independentistes. Ens havien dit: si ens treuen un, n'hi posarem un altre. I si ens treuen l'altre, n'hi posarem un altre. S'entenia que per no renunciar a res. No havien previst el poder de la porra, la vulnerabilitat quan aparegués la violència. El seu terreny era un altre. No pensaven que per ser a Europa haguessis d'exiliar-t'hi.

Fins que no la proves, no saps quina força tens. És el desconcert que estem vivint aquests mesos. Els independentistes van aprendre molt de si mateixos l'1 d'octubre. Jo era en un col·legi, aquell dia, amb un regidor del poble al costat, que va dir-me: "Tinc por perquè les porres tenen una ànima de ferro, poden fer molt de mal, però no em mouré d'aquí".

Dilluns al vespre vaig estar mirant a Twitter les reaccions que hi havia pel canvi de nom de la plaça de la Constitució de Girona per plaça de l'1 d'Octubre. Per la banda espanyolista, tot era escarni: se'n reien perquè, durant la dictadura, l'1 d'octubre era el Día del Caudillo; una broma, per cert, que ja feien en el moment del referèndum. Els independentistes som franquistes.

Com sempre, no hi havia cap interès de ningú a preguntar-se quins motius tenien els gironins per voler canviar el nom. Potser és que ja els sabien, però cap empatia, només l'escarni. Entenies la divisa de Sáenz de Santamaría, guanyar per deu a zero.

Si l'independentisme volia marxar d'Espanya, se n'ha sortit. El problema és on anar, perquè l'Estat es dedica cada dia a demostrar que "en mi casa mando yo". Hi posa tota l'energia, i els seus súbdits cada dia són més súbdits. No és estrany que Rivera tingui futur en un país tan aversat al cabdillatge. Però em costa de veure on duen aquestes ganes d'eliminar la diversitat catalana. Si no és físicament, ¿poden sortir-se'n? I així i tot, què? Miro els arguments espanyolistes i només en veig un, la imposició per la violència, i no és gaire temptador. La uniformització per la uniformització, o sigui la igualació a la baixa. No agafar-te el rival com un incentiu per millorar tu mateix sinó, al contrari, esclafar-lo amb la força bruta, i després sentir-te'n orgullós. La temptació humana per l'irracionalisme, el "muera la inteligencia" i el "viva la muerte", pot arribar a ser irresistible, el problema és que l'autodestrucció acaba amb un mateix. Tota la resposta a l'independentisme s'ha anat arraconant en un erm barroc i tenebrista.

L'1 d'octubre ja té places i carrers en pobles i ciutats, i sobretot a dintre les persones. Ja vindran les commemoracions i monuments.